

ZÖRGETŐ

Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. (Jel 3.20)



2. oldal: *Feltámadás – Húsvéti üzenet*

3–4. oldal: *Gondnoki beszámoló, eseménynaptár*

5–8. oldal: *Cseri Kálmánra emlékezünk*

9–11. oldal: *Miért szeretem? – Lázár Ervin: A cirkusz*

14. oldal: *Bruno Ferrero: Az anyóka, aki Istent várta*

„Ha tehát feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van, aki az Isten jobbján ül. Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel.” (Kolossé 3:1–2.)

Istentől áldott húsvéti ünnepet kívánok minden gyülekezeti tagnak! Boldog felfelé figyelést, amelyen keresztül a mindennapok földi szorításából szabadságra jutunk. Sok minden kívánja figyelmünket és erőnket, a Krisztus ereje pedig segítségünkre siet, hogy a legfontosabb kincs az életünk megtartásának örömhíre valóban megérkezzen hozzánk. Az embert megkísérti, hogy életét csak szűk látókörben élje meg. A mindennapos tapasztalatok fátylát az isteni gondviselés a golgotai kereszthalál és a feltámadás örömhíre által félrehúzza, és új távlatokat ad.

Az örök élet gondolatában, Krisztus természetében való részesedésünk titka adatik nekünk, és most már nem a halál és az elmúlás jele van életünk felett, hanem az örök élet bizonyossága.

A feltámadás híre a tanítványokat is megdöbentette és kételkedést váltott ki szívükben. Megértéssel kell tehát fordulnunk minden emberi bizonytalanság és hitelenség felé, mert amiről itt szó van, minden képzeletet felülhalad.

Krisztus megjelenése, önmaga közlése szükséges ahhoz, hogy ma is valaki a feltámadás hitében újonnan szüles-

sen. Krisztus tapasztalása nélkül csak egy hír a feltámadás, amit megdöbbenve, vagy kételkedve szemlélünk.

Kérjük a feltámadott Krisztus jelenlétének gazdagságát, hogy dicsőségének ereje szerint Ő lakozzon a szívünkben, és képesek legyünk felfogni mi a szélessége hosszúsága, mélysége és magassága Isten hozzánk való szeretetének. Ha egyedül is képesek lennénk rá, akkor nem lenne szükség megváltásunkra és önmagunk átadására. Lelki módon lehet a lelki igazságokat befogadni, megérteni és részesedni azok ajándékaiban. Nincsen más út a feltámadott Krisztushoz, mint hitet kérni Istentől, és lelkünkben a vele való találkozásra eljutni, és gyakorolni magunkat Krisztus jelenlétében, mert ebben van elrejtve számunkra a húsvéti örömhír.

Minden imádság, beszélgetés, csendesség, önmagunkhoz és Istenhez való őszinteség, elrontott dolgainktól való megtisztulás Istennek való engedelmesség által, szeretetének elfogadása mind lelki kapcsolópontok a felfelé figyelésben, ahonnan megérkezik hozzánk alkalmas időben a segítség.

Kérem az Istent, hogy mindenki számára tegye áldottá az ünnepet és a feltámadás üzenetének igazsága töltse be szívünket a Krisztusba vetett ismeret gazdagsága szerint.

CSENKI ANDRÁS *lelkipásztor*

Kedves Rákosfalvai Testvérek!

„Ott fönn a kereszten- ő a mi Istenünk, aki egyeseknek boldogság, másoknak csúfság. Számunkra azonban Isten ereje. Akiről tanúskodunk, aki miatt kereszténynek nevezzük magunkat: Ő a hozzáánk jött ige.” (N.L. Von Zinzerdorf)

Az idei évben egyházunk és nemzetünk életében egy fontos fejlemény történt. Még pedig az, hogy az Országgyűlés kapcsolódva a reformáció 500 éves évfordulójának megemlékezéseihez Nagypénteket munkaszüneti nappá nyilvánította. Gyülekezetünk úgy alkalmazkodik ehhez az eseményhez, hogy egy Istentisztelet lesz délelőtt tíz órakor. Így lehetőség van rá, hogy minél többen emlékezzünk a világ törté-

netének egyik legfontosabb eseményére. Előtte Nagycsütörtökön, ahogy az elmúlt években is Passió-felolvasásos Istentisztelet és páskavacsora is lesz a gyülekezetünkben. Húsvét másnapján pedig, a megszokott gyakorlathoz illeszkedve, ezúttal is budapesti legátus hirdeti Isten ígését.

2017-ben is tervezünk tavaszi és őszi gyülekezeti kirándulást. A pontos helyszínt és az időpontot hirdetni fogjuk.

Kőbányán minden május 1-jén halmajális van az Óhegy parkban, koncertekkel, gyermekműsorokkal, halászléfőző-versennyel egybe kötve. Várjuk azokat, akik -nem gyülekezeti alkalmként- részt vennének ezen az eseményen. ►



Gyülekezetünk facebook oldalához keresünk szerkesztőt. Várjuk a jelentkezését annak, aki szívesen részt venne ebben a szolgálatban. Reméljük azt is, hogy kicsit aktívabban használják gyülekezeti tagjaink ezt az oldalt, mert a viszonylag gazdag tartalom ellenére ezt még nem értük el. De erre még van lehetőségünk a közeljövőben!

Szívesen vesszük azok szolgálatát is, akik a kertünk rendbentartásában részt vennének, jelentkezni nálam lehet.

Tahiban a gyülekezeti hetünk május 19–21. között lesz. Mindenkit szeretettel várunk!

2017-ben a Református Egyházban presbiter választás is lesz. Hordozzuk imádságos szívvel leendő presbitereinket.

ÁPRILY LAJOS

A szenvedő

*Sebet hordott a testén, sok sebet,
félíg-hegedtek voltak és sötétek.
Ti azt mondtátok róla: rejteget,
mert nem mutatta, emberek, felétek.
S ha néma lesz, sajjágtalan tetem,
gyógyító csendességben elpihentem,
a sötét sebek túl az életen
megragyognak, mint régi-régi szenten.*

1960. január 11.

Ajánló

Április

13-án 18 óra Passió-felolvasásos Istentisztelet

19 óra Páskavacsora

14-én 10 óra Nagypénteki Istentisztelet

16-án óra Húsvéti Úrvacsorás Istentisztelet Csenki András szolgálatával

17-én 10 óra Húsvéti Úrvacsorás Istentisztelet budapesti legátus szolgálatával

Május

19–21. Tahi Református Konferencia telep gyülekezeti hétvége

Anyakönyvi hírek

Temetés:

TÓTH FERENCNÉ

MOLNÁRJÓZSEFNÉ

BÁCSKAI HANCZ ILONA

TAMÁS ILONA JULIANNA

Keresztelés :

PAPP BOGLÁRKA ANDREA

PAPP BRIGITTA MAJA

SAJTOS ELENA HANNA

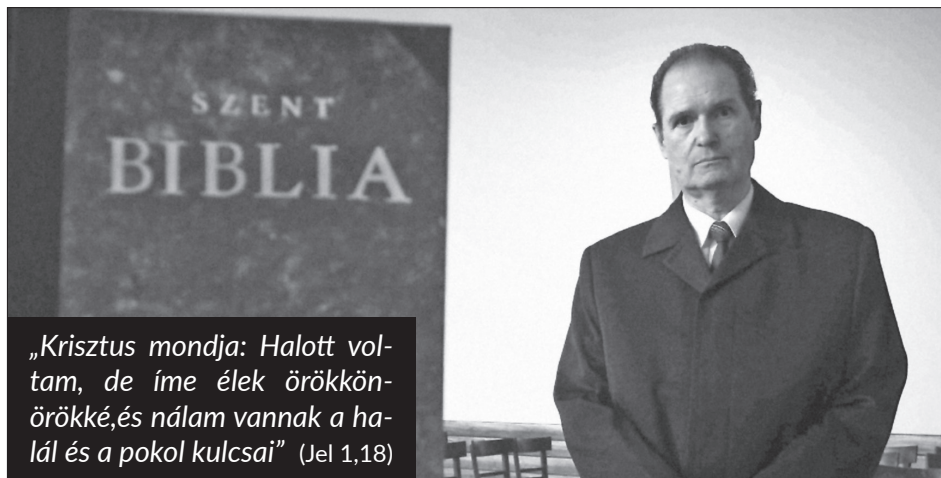
SUBA FRUZSINA

BEKE ZSOLT

Konfirmáció:

BALOGH ANDREA, BEKE ZSOLT

In memoriam



„Krisztus mondja: Halott voltam, de íme élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai” (Jel 1,18)

Életének hetvennyolcadik évében, negyvennyolc év házasság után, február 13-án elhunyt Cseri Kálmán nyugalmazott református lelkipásztor. Korunk egyik legnagyobb hatású igehirdetője a református lelkipásztori irodalom kiemelkedő művelője volt, akit nemcsak Magyarországon, hanem a határokon túl is széles körben ismernek. Több mint húsz önálló, számos kiadást megért kötete, nagyszámú folyóiratcikke és publikációja jelent meg. Munkásságáért a Nemzeti Szabadelvű Párt elnöke a „Haza Prédikátora” címet ajándékozta neki. „Fő törekvése az volt, hogy az örök evangéliumot a mai ember számára is érthetően hirdesse, lehetőleg szép magyar nyelven” – olvasható a több mint nyolcszáz igehirdetését hozzáférhetővé tevő weboldalon.

Életéről:

Cseri Kálmán 1939. április 30-án született Kecskeméten, itt is töltötte gyermekkorát. Édesapja gyümölcskertész, édesanyja kereskedősegéd volt. 1962-ben szerzett lelkészi oklevelet Budapesten. Cecén, majd a budahegyvidéki gyülekezetben volt segédlelkész. 1968-ban házasodott meg. 1971-től nyugdíjba vonulásáig – harminckilenc éven át – a Budapest-Pasaréti Református Egyházközség lelkészeként szolgált. 1974-ben fia, majd 1976-ban lánya született.

„Kálmán bácsi” egy nemzedék számára testesítette meg az evangélium tiszta üzenetét. Szigorú volt, nyíltan beszélt a bűnről, a megtérésről, az újjászületésről, Jézus Krisztus keresztyéről. ►

Az evangélium dolgában nem ismert kompromisszumot. Néha másban sem, amiben talán lehetett volna. Cseri Kálmán igehirdető evangélista volt. Szavait precízem megválogatta, és bár erősen racsolt, ékesszólását kritikusan is elismerték, különösen mert olyan egyszerűséggel társult a beszéde, amilyenre minden szónok vágyik. Az értelmiségitől a falusi emberig egyszerre szólított meg mindenkit. Az 56-os villamos gyanúsán tömve volt, amikor ő tartott evangélizációs hetet a pasaréti református templomban. Nem kellett „Kálmán bácsival” mindenben egyetérteni ahhoz, hogy személye és szolgálata tiszteletet ébresszen.

2016. augusztus 20-án a Magyar Érdemrend tisztikeresztje kitüntetésben részesült, idén januárban pedig a Károli Gáspár Református Egyetem tiszteletbeli doktora címet vehette át.

Súlyos betegséggel, leukémiával harcolt már két évtizede. Nem is harcolt, a betegség fölött járt, uralkodott a bajon, hogy szolgálhasson. Minden imádsáért hálás volt. Minden jobbulást kegyelemnek vett. Nem ment el nyomtalanul.

Gondolataiból:

A bölcs szeretetről: „Az Újszövetség nyelvén szeretni azt jelenti: azt teszem a másikkal, ami neki jó. Nem mindig az a jó, hogy simogatom. Néha az a jó,

hogy keményen megfogom és visszarántom valami veszedelem elől.”

A mai ember felelősségéről: „Minden ember nyomorúságán nem tudunk segíteni, de akit Isten elénk vezet, azért felelősek vagyunk. Észreveszem-e azokat, akiken nekem kell segítenem?”

A törvény betöltéséről: „Az bizonyos, hogy minél messzebb kerül az emberiség Istentől, annál embertelenebbé válik az élet. Ha egy társadalom nem veszi komolyan azt, amit itt olvasunk: Én, az Úr, vagyok Isten egyedül, ne csinálj magadnak isteneket én mellett, akkor az történik, hogy ez az engedetlenség benépesíti az emberek hitvilágát úgynevezett istennel, bálványokkal, sőt démonokkal, a sokat emlegetett pluralizmus és tolerancia szépen hangzó, de hamis jelszavával, és ez még messzebb viszi az embereket Istentől. Ha nem érvényes többé a hetedik nap megszentelése, akkor számolhatunk azazal, hogy egyre több infarktus és korai férfihalál lesz. Ha nem szempont többé az, hogy ne légy házasságtörő, akkor építhetjük azokat az állami nevelőotthonokat, ahol olyan emberek nőnek fel, akik soha nem láttak harmonikus családot, akik nem tudják, mi a szerepe, feladata, hivatása egy nőnek és egy férfinak, akik a szerelmet, amit Isten gyönyörű ajándékként adott az ember-

nek, valami egészen kificamodott, torz szexualitással azonosítják, és soha nem tudják megélni, akiknek a révén aztán az a temérdek nyomorúság, amiktől ők is szenvednek, újratermelődik, és nemzedékről nemzedékre csúszunk egyre lejjebb. Ha nem szempont az? Ne lopj! - akkor agyonütik az öregembert ezer forintért is az ágyában, és akkor következmények nélkül ki lehet sajátítani vagy árusítani egy ország nemzeti kincseit is, soha többé nem pótolható módon. Ahogy közeledünk Jézus Krisztus második eljövételéhez, úgy kerül az ember, az úgynevezett keresztyén kultúra is, egyre távolabb a Tízparancsolattól. Isten világos parancsainak a félretétele mindig katasztrófához vezet, ennek lehetünk ma szomorú tanúi.

Isten népének azonban el kell döntenie újra és újra, hogy minden körülmények között Isten törvényei szerint akar élni. Egy ilyen törvény nélkülivé váló korban ez egyre nehezebb. Néha majdnem lehetetlen. De akkor is érvényes az az ígéret, hogy aki mindvégig állhatatos marad, aki mindvégig ragaszkodik az ő Istenéhez, az marad meg.”

Hitről és tudományról: „Mint ahogyan az illatokat csak a szaglásunkkal tudjuk felfogni, Istent csak a hittel. Hiába hallgatózik valaki egy nyári estén a virágoskertben, a fülével nem érzi az illatot. Viszont hiába szagolgat egy

Bach-kantátát, azt hallani kell, csak úgy lesz valóság. Ugyanígy hiába okos, művelt, jó szándékú valaki, nem értheti és ismerheti meg Istent, csak a hit által. Ez a felismerés szabadít meg a hit és tudás hamis szembeállításától. Mintha a hitnek a tudás vagy a tudomány lenne az ellentéte. A hit ellentéte a hitetlenség, a tudásé pedig a tudatlanság vagy tudománytalanság. De hit és tudás rokonok, hiszen mindkettő a valóság megismerésének egyik módja. Egyik a valóság egyik területét tudja megközelíteni, másik a másikat. A hitemmel tudom Istent, az ő lényét, gondolatait megismerni éppen úgy, mint ahogyan tanulással a valóság más területét. A hitből éppen úgy ismeret, megismerés, megértés következik, mint a tudományos kutatásból.”

Betegségéről: „Isten kegyelméből egész életemben egészséges lehettem, és úgy szolgálhattam. Hozzászoktam ahhoz, hogy minél többet és az időt jól kihasználva végezzem, amit Isten rám bízott. De egyszer diagnosztizáltak egy daganatos betegséget, ami látványosan lecsökkentette munkabírásomat. A kezdeti kesergés után Isten megtanított arra, hogy alázatosnak kell lennem. Nem amiatt akarok sóhajtozni, hogy mit nem bírok már, hanem azért vagyok hálás, hogy mi mindenhez ad még erőt és lehetőséget. ►

Afelől teljesen bizonyos vagyok, hogy életem ideje az ő kezében van (31. zsoltár), és hogy az Úr Jézus helyet készített az Atya házában. S még komolyabban veszem azt, hogy valóban Isten akaratára szerint töltsen a testben hátralévő időt.”

A világiasságról: „Egyre nehezebb védekezni az ellen, hogy a világ betörjön az egyházba. Közhelynek számít a mondás, hogy az egyháznak a világban van a helye, de a világnak nincs helye az egyházban, csakúgy, mint a hajónak a vízben van a helye, de a víznek nincs a hajóban. Vigyáznunk kell, hogy minél kevesebb víz kerüljön a hajóba, tehát hogy a világban általánossá váló módszerek, eszközök, célkitűzések ne legyenek jellemzőek ránk.”

A közösség hasznáról: „Aki Isten gyermekévé lett, az testvéreket is kapott, és csak velük együtt növekedhet. Magányosan nem lehet növekedni a hitben. A börtönbe és lágerekbe zárt keresztények is keresték társaikat, hogy tudják egymást erősíteni, vigasztalni, bátorítani, inteni. Nincs Robinsongerészség. Aki egészségesen akar fejlődni a hitben, keressen olyan gyülekezetet, ahol az igét tisztán hirdetik, és legyen annak aktív tagja! Legyenek olyan lelki testvérei, akikkel személyes kérdéseit is őszintén megbeszélheti,

akikkel kölcsönösen tudják egymást erősíteni! Pál apostol azt írja, a hívők olyanok, mint a test tagjai: csak együtt életképesek. Egy kisujj külön, a testről levágva halott. Péter apostol élő kövekhez hasonlítja a keresztényeket, akik együtt épülnek fel lelki házzá.

A közösség akadályait le kell győznünk. A testvéreim között merjek megnyílni, fokozatosan bízni a többiekben! Ne szégyelljem a hitemet, a kereszténység nem magánügy, hiszen még az Isten angyalai is örvendeznek, ha megtér egy bűnös. A közösség gyakorlására idő is kell, de megéri rászánni. És ne féltsük magunkat, hadd derüljön ki lassan, kik vagyunk, mi is a másikkal beszélgetve ismerjük meg önmagunkat! El kell fogadnunk a testvéreket, a családtagjainkat sem magunk választottuk meg. Alázat, szeretet, készség a megbocsátásra – ez mind feltétele a jó közösség létrejöttének. Ez tartja frissen és erősíti a hitünket, mint ahogyan egy fahasáb csak akkor lángol, ha együtt ég a többivel. Ha kivesszük a tűzből és félretesszük, előbb-utóbb kialszik és elhamvad.”

LAKATOSNÉ MOLNÁR JUDIT

*Felhasznált oldalak: reformatus.hu,
citatum.hu, [hu-hu.facebook.com/](https://www.facebook.com/hu-hu)
CseriKalmanIgehirdetesei/, szemlelek.blog.hu,
idezetektarhaza.tumblr.com,
szemlelek.blog.hu, kre.hu*

LÁZÁR ERVIN:

A cirkusz

Azt ígérte a cirkuszos, hogy trapézos mutatvány lesz, az ő embere trapézon dolgozik.

- Mi az a trapéz?
- Hinta.

Aki már volt igazi cirkuszban, annak derengett valami. Két hosszú kötélén egy bot. Azon kunsztozik egy ember. Na jó, de mire köti? Az istállógerendára? Vagy a Nagyszederfára?

Könnyen lehet, hogy az ember nem is hallotta a kérdést. Máskor is jártak Rácpácesre cirkuszosok, de azok valamelyik üres szobában tartották az előadást. Először is beszédtek a belépődíjakat. Akinek nem volt pénze, fizethetett tojással, szalonnával. Aztán a cirkuszos lángcsóvákat fújt a mennyezetre, láncot szakított szét a mellizmaival, nyulakat szedett elő a kalapjából, különböző tárgyakat varázsolt a nagyérdemű zsebébe, trükközött, mókázott. De trapéz?! Olyan aztán nem volt.

Ez az ember meg ott állt a puszta közepén, se az üres szobát nem kérdezte, se belépődíjat nem szedett, mondani se mondott többet ennél a pár szónál. Csak állt ott, mint a faszent. Az is lehet, hogy bolond. Mert bolond is megfordult egypár Rácpácesre. Tüzes volt a tekintetük. Tudtuk, hogy nem szabad velük kötözködni. Elmennek maguktól.

Ómellőle is már-már elsomfordáltunk – csak álldogáljon ott kedvére az istenadta –, amikor valaki fölkiáltott:

- Odanézz!

Főnt, magasan, a bodroska báránypellegek között megláttunk egy fura, fekete pontot. Ereszkedett. Nagyon lassan, mintha órá nem vonatkozna a gravitáció. Közelebbről már láthatuk, valaki egy lengőhintán ül, mind a két kezével fogja a kötelet, a bal lábát maga alá hajlítja, a másikat kecsesen előrenyújtja. Közeledett, de mondom, nem ám suhanva, nem ám zuhanva, mint akármely közönséges hinta, hanem lassan, méltóságteljesen, az jutott eszembe, talán azért jön ilyen lassan, mert a trapéz kötele nagyon hosszú. Olyan messze rögzítették, hogy azt a távolságot ép ésszel már el sem lehet képzelni. Hogy jöhet másképp ilyen lassan?

A trapézon ülő lába majdnemcsak érintette a Kissaroknál a juhar lombját, és lassan ereszkedett. Hej, lehet, hogy belecsapódik a földbe? Rosszul számították ki az ívet? De nem. A trapéz kellő magasságban maradt a föld felett. Egy világító szőke hajú fiú ült a hintán. Közvetlenül a föld fölött suhant. De csak annyira, hogy kinyújtott lábát be sem kellett hajlítania. ►

MIÉRT SZERETEM?

Méltóságteljesen elszállt a csikókaram fölé, a lórédomb fölé, a vadzöld pap-sajtbokrok és paréjok fölé, egy pillanatra ott lebegett közvetlenül előttünk, akár meg is érinthetjük, csak a kezünket kellett volna kinyújtani, talán ha valaki megragadja a hinta kötelét, meg is tudta volna állítani. Vagy vele együtt elrepült volna? Ki tudja? A szőke fiú a szemünkbe nézett. Nem álltuk a tekintetét, mert volt benne valami szívszorító. Álltunk földbe gyökerezve. A hinta alig észrevehetően emelkedni kezdett. Majdnem megérintette a Nagyszederfa csúcsát, s a Paphegy felé emelkedett. Távolodott. Belemerült a bárányfelhők-

be, ahonnan előtűnt, apró kis pont lett, aztán hiába meregettük a szemünket, nem láttunk semmit.

A cirkuszos idegesen toporgott.

– Miért nem kérdeztek tőle semmit?

Tényleg, miért nem? Hát lehetett volna kérdezni tőle?

– Majd, ha jön visszafelé – mondtam.

Az ember csendesen rázta a fejét, és elindult a Paphegy felé.

Priger András dühösen utánakiabált:

– Maga azt mondta, hogy cirkusz lesz!

– Egy szóval se! Mikor mondtam én azt, hogy cirkusz?! – rázta a fejét az ember, de meg sem állt közben.



MIÉRT SZERETEM?

Lázár Ervin 1996-ban megjelent novelláskötetének a „Csillagmajor”-nak egyik legszebb elbeszélését olvashattuk. A kötet Lázár Ervin a Tolna megyei Rácegrespusztán töltött gyermekkorát idézi, amelyben a valóságot a gyermeki álmok és az írói fantázia szövi át.

Egy rövidke történet a Cirkusz, első olvasatra nem is tudunk igazán mit kezdeni vele. A pusztában megjelenik egy ember, aki vagy cirkuszos vagy nem, aztán leereszkedik egy kisfiú egy hintán az égből, majd elmegy. Utána semmi.

Azután elolvassa az ember újra meg újra -mert valami nem hagyja nyugodni,- és megfogalmazódik benne valami.

Biztos vagyok benne, hogy ez a történet sokkal több annál, amit én néhány sorban megfogalmazok róla. Az én olvasatomban a történet az elszalasztott lehetőségekről, a vissza nem térő alkalmakról szól. A cirkuszos -nevezzük így- megmutat egy csodát. A hintán érkező gyermek valaki, aki a mi világunkon túl van, a mi látásunkon kívül esik. A hinta az égből származást és a földhöz, az emberhez való közeledést fejezi ki. A gyermek megjelenik, de az emberek nem tudnak vele mit kezdeni. Vagy zavarja őket a transzcendenssel való találkozás, vagy félnek tőle, ki tudja. A hinta távolodik. A cirkuszos -aki nem biztos hogy azszomorúan (?) dühösen (?) megkérdezi, hogy miért nem kérdeztek tőle semmit. „Tényleg, miért nem? Hát lehetett volna

kérdezni tőle? „Majd ha jön visszafelé” De nem. Nem jön visszafelé. Többet nem lesz rá alkalom.

A történet végén az emberek nem értik meg mit veszítettek, a „cirkuszt” kéri számon a rejtélyes embertől. Nincs cirkusz. Sokkal többet hozott annál, de erre nem volt igény.

„Panem et circenses” Kenyeret és cirkuszt, mondja a római.

Nekünk keresztényeknek ismerős lehet a történet. Eljön valaki, aki kenyeret ad és csodákat tesz (cirkuszi mutatványokat). Az emberek nézik, földbe gyökerezett lábbal csodálják. Ő maga szegezi a kortársainak: „Miért nem kérdeztek tőlem? „Tényleg miért nem?”

Eltávozik aztán közülük a kenyérosztó király és a látványos csodákat tevő próféta anélkül, hogy megkérdezték volna -néhány kivétellel, és hála Istennek ezért a néhány kivételért -ki vagy te?

Nézzük meg a történetet kicsit a mi szemünkkel. Az Isten hányszor érkezik meg hozzánk, különféle utakon. Örömben, betegségben, krízisben. Rengeteg alkalmat készít az Isten, hogy találkozzunk vele. Érezzük, hogy ott van. „Miért nem kérdeztek tőle? „Tényleg miért nem?”

Mindegyik elodázott lehetőség, kárba veszett alkalom, ha nem akarunk vele találkozni. De Ő ismeri gyarlóságunkat és újra, és újra jön, hátha egyszer kérdezzük.

KISS ISTVÁN

Jézus eljő (JEL. 21,2-6.)

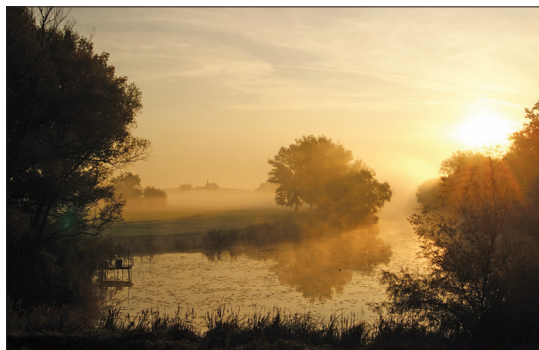
„...alászáll a mennyből, az Istentől felkészítve,

mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve...

Íme az Isten sátora az emberekkel van, és Ő velük fog lakni,

és maga az Isten lesz velük, és letöröl minden könnyet a szemükről...

És ezt mondta nekem: „Megtörtént.”
Én vagyok az alfa és az omega.



A kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az életvizének forrásából ingyen.”

Most a fájdalom és a könnyek világában élünk, de egyszer végleg megszűnik a szomorúság és felszáradnak a könnyek. Új Ég és új Föld lesz, a Bárány menyegzője, a végtelen öröm ideje. Urunk Jézus Krisztus második eljövetelekor beteljesedik minden ígélet, elmúlik az éjszaka és a mindenség Napja ragyog majd örökké, mert egy, Aki nem válto-

zik soha – Jézus Krisztus –, Aki ugyanaz tegnap, ma és holnap.

Mi emberek folyamatos változásban vagyunk, hiszen földi létünk célja, hogy Isten lényét kitapinthatassuk és találkozhatassunk a Mindenség Urával – Teremtőjével.

Engedjük szívünkbe áramlani felséges lényének csodáját, hogy újjá teremtsen, teljesen átformáljon, hogy egyre közelebb kerülhessünk alkotónkhoz. Életünk iránytűje az Ő Szent Igéje, amely megelevenítő, átformáló és beteljesítő valóság. Isten jelenléte szabaddá tesz múltbeli terheink súlyától. Végtelen szeretetéből formálta az embert és mindannyiunkat értékesnek tart, most is hív, hogy rá találjunk.

Isten megérint, megváltoztat, feladatot ad, hogy már itt a földön építhessük az Ő csodálatos országát, mely most még a szívekbe rejtve van jelen, de az ígélet szerint eljön majd láthatóan is.

Légy ma az Isten Igéjének cselekvője, hogy holnapod örökké ragyoghasson a mennyei dicsőségben!

Hála az Atyának és érettünk testté lett Szent Fiának, Aki által láthatunk világosságot hit által kegyelemből most és mindörökké! Ámen.

SZLATÉNYI MELINDA

BRUNO FERRERO:

Az anyóka, aki Istent várta

Élt egyszer egy idős asszony, aki nap, mint nap hosszú órákon keresztül alázatosan imádkozott. Egy nap Isten hangját hallotta, aki így szólt hozzá:

– Ma eljövök, és meglátogatlak téged.

Képzeljétek csak el, micsoda örömet és büszkeséget érzett az asszony. Csinosítani kezdte otthonát, kitararított, tésztát gyúrt és süteményt sütött. Aztán felvette a legjobb ruháját, és várni kezdte az Úr érkezését.

Egy kis idő múltán valaki kopogtatott az ajtaján. Az anyóka sietett, hogy ajtót nyisson. De csak a szomszédasszony volt, aki egy kis sót akart kölcsön kérni. Az Anyó elküldte:

– Az Isten szerelmére, azonnal menj innen, most nincs időm erre a butaságra! Istent várom az otthonomba! Na, menj már! – és becsapta a megbántott asszony orra előtt az ajtót.

Kicsit később megint kopogtattak. Az asszony megnézte magát a tükörben, megigazította a ruháját és futott az ajtót nyitni.

De ki volt az? Egy óriási kabátot viselő kislány, aki gombokat és szappant árult fillérékért. Az öregasszony így tört ki:

– A Jóistent várom. Nincs egy csepp időm se. Gyere vissza máskor! – és a gyerekek orrára csapta az ajtót.



Azután megint kopogtattak. Az öreganyó kinyitotta az ajtót, és egy rongyos, sápadt öregembert látott maga előtt.

– Egy szelet kenyeret, legyen akár száraz is... és ha megengedné, hogy egy pillanatra megpihenjek a lépcsőjén... – kérte könyörögve az öreg.

– Ó, ne! Hagyj békén! Istent várom! És takarodj le a lépcsőmről! – mondta bosszúsan az öregasszony.

A szegény ember sántikálva odébbállt, az öreganyó pedig visszatért és várta az Istent.

Teltek az órák és a nap nyugovóra tért. Eljött az este és Isten nem érkezett meg. Az asszony mélyen csalódott. Végül úgy döntött, hogy nyugovóra tér.

Furcsamód rögtön elaludt és álmodni kezdett.

Álmában megjelent neki a jóisten és ezt mondta:

– Ma háromszor jöttem el hozzád, és te háromszor utasítottál el.



Borsos Miklós: Feltámadás (részlet, 1975)

VLADIMIR HOLAN:
Feltámadás

*Hogy ez után az élet után itt egyszer még kürtök
és trombiták szavára kelljen ébrednünk?*

*Megbocsáss, Uram, de azt hiszem,
hogy nekünk, boldogultaknak, a feltámadás
kezdetét egyszerű kakasszó fogja jelezni...*

Még egy pillanatra fekvé maradunk...

Az első, aki fölkel, anya lesz...

*Meghalljuk, ahogy csendesen tüzet rak,
ahogy csendesen vizet tesz föl melegedni,
és a megszokott mozdulattal kivieszi az
almáriumból a kávédarálót.*

Újra otthon leszünk.

(cseh költő, 1905–1980)

Tavaszi szél fúj

*Tavaszi szél fúj
Fázik a nyuszi,
Bebújik a lyukba.
És várja, hogy
Abbahagyja a szél.*

*Tavaszi szél fúj
Csicsorásznak a madarak.
Tovább viszi hangjukat.
Szépen hallják az állatok.
Csendesen mondják:
Jaj de szépen
Énekelnek.*

*Kikelnek a virágok
Odajönnek a méhecskék
És gyűjtenek virágport.
Tavaszi szél fúj,
Meglengeti virágszirmait.*

KISS DOROTTYA (9 éves)



Tisztelt Testvérek, Tisztelt Olvasók!



Nyolc éve, hogy megjelent az első Zörgető. Amikor elkezdtük, szerettünk volna olyan lapot, amelyik a mienk, amiben bárki írhat. Reménykedtünk, hogy nem egy röpké fellángolás lesz, hosszú évek után még mindig lesz kedv, idő, energia a készítéséhez.

És nem utolsó sorban lesz rá igény.

Nyolc év eltelt. Azzal, hogy ezeket a sorokat írom, úgy érzem az idő minket igazolt. Isten gazdagon megáldotta az ötletünket. A nyolc év alatt jó néhány testvérünk kapott kedvet, írt sok-sok, bátran mondhatom, magas színvonalú cikket. A Zörgető így nagyrészt saját gondolatokkal van tele, kevesebb „idegen anyag” kerül bele.

Adjunk hálát Istennek és kérjük tőle, hogy még sokáig adjon ihletet nekünk,

hogy kézbe adhassuk ezt a sok örömmel készített, és nagyon szeretett újságunkat.

Szeretnék továbbra is bátorítani mindenkit, aki kedvet érez, írjon a Zörgetőbe. Nem kell publicistának lenni, aki úgy érzi, szívesen megosztaná gondolatait, legyen az bármilyen egyszerűen megfogalmazva, szívesen vesszük.

Arra is kérném a testvéreket, hogy jelezenek vissza, hogy tetszett az újság, mit szeretnének még benne, mi az, amit soknak éreznek. Szükségünk lenne rá, mert így tudnánk még inkább olyan lapot szerkeszteni, amely a mienk.

A cikkeket, a javaslatokat az alábbi e-mail címre várom: kissbiro96@t-online.hu

Testvéri szeretettel:

KISS ISTVÁN szerkesztő



ALKALMAINK:

<i>Istentisztelet:</i>	vasárnap 10 órakor
<i>(Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsora osztás)</i>	
<i>Gyermek istentisztelet:</i>	vasárnap 10 órakor
<i>(az Istentisztelettel egy időben a gyülekezeti teremben)</i>	
<i>Biblia óra:</i>	csütörtök 18 órakor
<i>Ifi óra:</i>	péntek 18:30 órakor

HIVATALOS IDŐ:

Kedd	09:30–12:30-ig
Csütörtök	16:00–19:00-ig
Péntek	09:30–12:30-ig

ELÉRHETŐSÉGEINK

CSENKI ANDRÁS *lelkipásztor* és KISS LÁSZLÓ *gondnok*

Cím: 1106 Budapest, Kerepesi út 69.

Telefon: +361 260 6943

e-mail: rakosfalva@gmail.com

www.rakosfalva.net

Mindenkit szeretettel várunk gyülekezetünkbe!